

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, pentru modificarea și completarea Decretului – Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și a celor deportate în străinătate ori constituite în prizonierat, aprobată prin Legea nr. 189 din 2 noiembrie 2000, s-au stabilit în cadrul art. 1 categoriile de persoane care beneficiază de prevederile acestei ordonanțe, persoane care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 au avut de suferit persecuții din motive etnice.

În aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 s-a dat Hotărârea Guvernului nr. 127/2002, care cuprinde Normele de aplicare ale acesteia. În art. 2 din aceste Norme, se definește noțiunea de persoană strămutată în altă localitate, precizându-se că prin aceasta se înțelege persoana care a fost mutată sau care a fost obligată să își schimbe domiciliul în altă localitate din motive etnice.

După intrarea în vigoare a acestor acte normative, persoanele îndreptățite s-au adresat Caselor Județene de Pensii pentru obținerea în concret a drepturilor ce li se cuveneau.

Din examinarea practicii judiciare la nivel național în perioada 2002 – 2006, s-au constatat mai multe situații în care persoane născute în familii din categoria celor care au fost persecutate din motive etnice, refugiate, expulzate sau strămutate în altă localitate decât cea de domiciliu, la care face referire art. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000, au solicitat Caselor Județene de Pensii recunoașterea drepturilor lor, întrucât aveau ca dată a nașterii perioada refugiului, expulzării sau strămutării, respectiv 6 septembrie 1940 - 6 martie 1945, iar familiile în care s-au născut fac parte din categoria celor refugiate, expulzate sau strămutate, în altă localitate decât cea de domiciliu. Cu toate acestea, Casele Județene de Pensii, prin Comisiile pentru aplicarea Legii nr. 180/2000, au emis decizii prin care, în unele cazuri, au respins cererile privind recunoașterea calității de beneficiar a Legii nr. 189/2000, respectiv ca persoană refugiată, expulzată sau strămutată în sensul prevederilor acelui act normativ. În consecință, în vederea realizării drepturilor conferite legal, aceste persoane s-au adresat cu acțiuni în contencios administrativ instanțelor judecătorești, solicitând anularea acestor decizii și obligarea părților (Casele Județene de Pensii) la emiterea unor decizii prin care să li se recunoască drepturile conferite prin art. 1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000.

Din analiza soluțiilor judecătorești pronunțate în mod definitiv la nivel național s-a constatat că aceste cereri în justiție au fost admise în sensul solicitat de către reclamanții beneficiari ai prevederilor Legii nr. 189/2000.

Având în vedere existența acestor situații, se apreciază necesitatea unei intervenții pe cale legislativă cu privire la conținutul art. 1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000, și aceasta întrucât demersul judiciar demarat de beneficiarii acestor acte normative presupune o întindere în timp și parcurgerea celor două grade de jurisdicție prevăzute de lege, fapt care duce la prejudicierea materială și morală a acestora.

Așadar, pentru preîntâmpinarea ivirii unor astfel de situații în viitor, precum și pentru soluționarea cu celeritate a cererilor deja existente aflate în curs de soluționare la comisiile de specialitate din cadrul Caselor Județene de Pensii, se consideră imperios necesar și urgent a se interveni legislativ prin completarea textului în cauză.

Astfel, pentru a nu se anihila în mod nejustificat drepturile dobândite legitim de persoanele care au suferit în urma refugierii, expulzării sau strămutării pe motive etnice, se apreciază asupra oportunității și legalității includerii în enumerarea limitativă prevăzută în cadrul art. 1 lit. c) din O.G. nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000 și a persoanelor care s-au născut în perioada 6 septembrie 1940 - 6 martie 1945, în familiile refugiate, expulzate sau strămutate în altă localitate decât cea de domiciliu, întrucât aceste persoane dobândesc încă de la naștere statutul de refugiați, expulzați sau strămutați ca și părinții lor, trebuind pe cale de consecință să beneficieze de actele reparatorii ale statului român.

Față de cele prezentate mai sus, revenim asupra propunerii legislative anexată, în vederea completării Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 aprobată prin Legea nr. 189/2000.

Anexăm:

- Comunicarea Direcției Elaborare Acte Normative, Studii și Documentare nr. 1034/DS/2002 din Ministerul Justiției, adresată domnului Mircea Popa, președintele Asociației Foștilor Refugiați, Strămutați și Expulzați din Ardealul de Nord.
- Sentința Civilă nr. 322 / 8 octombrie 2002 a curții de Apel Timișoara, Secția Comercială și Contencios Administrativ, Dosar nr. 4583/CA/2002
- Sentința Civilă nr. 135 / 10 mai 2004 a curții de Apel Tg. Mureș, Secția Comercială și Contencios Administrativ, Dosar nr. 307/2004/CCA
- Decizia nr. 2622 / 16 septembrie 2003 a Curții Supreme de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție), Secția Contencios Administrativ, Dosar nr. 1002/2003
- Fișa financiară

INIȚIATORI

DEPUTAȚI:

Adrian MOȘOIU – P.R.M. *propune*

Paul MAGHERU – P.R.M.

Costache MIRCEA – P.R.M.

Ștefan BABAN – P.R.M.

Adriana Mihaela RUSU – P.S.D.

Mircea DUȘA – P.S.D.

Ioan SASU – P.S.D.

Filonaș CHIȘ – P.S.D.

Gheorghe GABOR – P.N.L.

Gheorghe BARBU – P.D.

Petru CĂLIAN – P.C.

SENATORI:

Gheorghe FUNAR – P.R.M.

Valentin DINESCU – P.R.M.

Petru STAN – P.R.M.

Aurel Gabriel SIMIONESCU – P.S.D.

Adrian PĂUNESCU – P.S.D.

Ioan CORODAN – P.N.L.

Ioan CISMARU – P.D.

Gheorghe DAVID – P.D.